

האנייה טרפה אבל הגויה כשרה
אנייה הראשונה בעולם גם כן היו לה שני סמנים, כשר ולא כשר, שהיו מאנני במפורש בחיבתו זו: "מכל הבהמה המורה הקח לך כשרה שבעה איש ואשתו וכן הבהמה אשר לא כשרה היא שנים איש ואשתו." וכי לשם מה צויר היה לקחת גם מן הבהמה הלא טרפה, אם לא כדי לספק בשר למטבח הטרף?

שדוך בזה לא צמיר לה לאניה הישראלית. אף על פי ששמה "שלוש", והשם ניתן כדי להוציא מנישיון להכרזות השלום שאורגן ליתם גם בימי האחר שאין הן מלחמות לה הישבה, אף על פי מ לא למען השלום בנחתה כי אם למען הרווחים, אמנם יש מקשים קושיות בכל ימות השנה ושואלים, מה נשתנה? מה נשתנה מיות ישראל מכל המדינות, מה נשתנה? אנית ישראל מכל אנית, שהיא שחשבה שאלו ועוד מיוחד להן, לא בחיבתן והם לא תציל עולם ומלואו גם לא תציל החרים ויהדותו (כך, במיוחד, גם יהדות האלמלא לך מה איפת כל גלות מאשרת ופתחו בלתי) הן בידוד אחר מכול היה שבה עלינו מהביות בין חם ויפת, מה שאין אנוהו חייבים להם, לגויים, בלום? ונסים לא קרו לנו, היום ויקר לנו, ואנו חייבים בשר ידוע במצות לנו אניתנו.

ואף על פי שן רבים הוציאו להפוך מוטב ורואיה זו ליתת נח במלוא מוטב המלה ומכוחן שאין חרומם על כל שבנות לא היו עוזקים כמנונו, לא יבנו חיבת מותר אמנה ואדראטיות, מכיוון שאנו רואים כיצד המדינות ר"ל שישתת הולכת ונחרת לאחלי חסרות, ר"ל קיים - טעמיהם הנוניים - ומודיעים מן היה יהיו על האניה הישראלית, אשר "שלוש" שהיא, שיש טכניהם, כשר וטוב, וזאת טעמיהם כס"ים. ישבו כלמנו "גים" ונחשבו, וכל שן קיים וכן קיים הוים' חקמים'אליגיים וכן וכן קאנים העומדים סתם ולייל על המשפט של העולם הזה שכל האנייה לא תהיה אנית, אמנם, אם לא יושב להם מה בשר חיות ויבחרו לאמיל בשר כשר שגלביה אם משפ ארליגיים. אמנם ומצא בהנהלת "גים" מעוט אחר דרש משפ אחר, וכשר, "גים" הללו יתכן שישו חשבון אחר, מצא שכל אחר רבים הנוניים המונציאליים האחר-כך לטרף מהנוניים המונציאליים הארליגיים, לכשר, וכבר היה כעולם ובחברותיהם שהיונים חפזים לצום אף ל מות על קידוש השם ובלבד לא לאכול מיריה אף המטאפיזיקה

מאת ד"ר ישראל אלדד

שוחקת לבני אנשים שנתנו נפש למען החיות, שהקדישו למות מאשר לאכול בשר ודג. יתכן שמישהו עשה חשבון שחרם מאורגן מצד גורמים חרומים ומסורתיים אף למצוה, שלשלו לברוע עלול לעלות לה "גים" ביקר. ואולי מיעוט גם הם חשבון כזה לא עשה, כי אם פשוט סברו היה שאין זה נאה לאנית ישראלית והקא העמיד את הכל על הרחמנות, לסמוך את המפורט על אפי שנתם, מקדוש על חלק גדול של העם, כיומר לפגוע ברבש קדושה של חלק גדול של העם מטעמי רוחות. יתכן שכן שקלו המעטים ההם שבהם חלת "גים", כי סוים גיעה אליהם השמורה, שהיא ארץ העמים כראש משפלת ישראל, שן כדי כך, שהוא הודיע לעולם מילי שהוא מוכן לכנס מדי ושיבת כנסת שנתנו בת קצ"ב תקציבות ולא מיעיית חכמה כן, ואוכלו במאת יתן לקנות הכל במל מכל במ כס"ם, וכאילו כל העולם קמריסין וכל ישראל תירימו. ובגם אל השלום עם הערבים אפשר לקנות בכסף, ואנו מוכנים על לקיים קק"ל חשה קרן קיימת שלשום ועל כן גם האניה הישראלית, ראשונה כסף וספה סתם, ובלבד שהסעק יתרום, אם הוא שיש את השלום הגומי, יוסף חיית על החיותות המניפות, כאילו "שלוש" בית את ועוד על החיות הקאליארית בכסף שן כן כשר ישים.

לא קשה לי להאמין שחסידי המטבח שטרף, מפורשים לתיאבון הם, החרת כן החיות משפ א למתאבן רוחים כסתיים גם אל שמענו שאניות ישראליות אחרות או שאל על יסבלו צעירות בגלל מטבח אחר, וכשר, ולא אין כאן חשבון כסף כלל. והיו חירותות להכעיסו על לוח המתאבן, והיו חמת קודש' משפ על לוח האכילה, והיו שכלן שחור א חמבא, וליו א סתיו, מודיע א בלתי-מועק, הממצא לו בלררררן שרודות בתיבתו א המתחייב הן מים, מדי להכביד

אוחנו במכול המחלוקת ומריבנישוא, כפי שבר צוק נכתב אפילו ב, "דבר" "עני נבי הנה זמר שאינה חכמה, וזמנו, פאה נכרית, לא יהודית אך-גם לא גויה), שכדוע מטבח מיהודי, על גמט - מכובן - להכות את שטרף עקרון אצל האחרים. ועוד אפשר להוסיף על כך, גם מצד ההסתמכות ב"התודים, שהם אל מול כתייה-הליסטיבליסטראיים של שוים. כהן קיים אפי צעירים משפ את מן חיים כהן צעיר מצוות הנויים, עומד על בני שני המטכחים של האניה, שוים, מניף שתי ידיו ומפסק אצבעותיו, בידיו, די ימין וראש הכבש, די שמאל על ראש החתיר, ואמר בלי שם אבל במלכות בשם המדינת: "א המברך את אנית ישראל בשלום".

וכשא כראו - עולה במחור יבררן-בך תוח דיו כתיבה - להכריז בכלל על האניה "שלוש" כעל שרירותיה עצמאית ולקבוע בה משרד לריושם וישראל אורחים (ואחרי הנישואן תענה מיהודי המטכחים) ולתן סוף על ידי כך משראילים להוציא מטבע לקפריסין, מקור ריווח חרש.

הרבו בימים אלה לכתיב במאמרים ארוכים ובהם הוכחות שבת ישראל אינה גויה, ונשותיה אינן נשיות, ושבו אסתינו "לבד" (אלה הם "ההמודיע"?) מן מרסם ק, שבתא מאמר ארוך לאניה שטרפה. ואני עוד מה במחנות לעשות חזות הדינות כולה לבני החלטה זו, א ש"ש, לארגן או לא לארגן חרם יהודי עולמי, אני רק משער מה שאין הוא המחנות עצמם, אף על פי שאולי קיימת אפשרות שמספית זאת לא יגם את הבריחה מעניי בישראל, המרוכזים אצלנו, כי אם נגם שי שלמו ושנה וידוע יפה יהיות מהי.

ואין צורך לאמר שבידועותו ובחירותו היה חיים חתם משרד ציונות כזה שהוא טענה, ביתר חוקק מאשר עשי זאת על תנאים, אילו רצו היה, ואולי שיש היה טובע כללי, ואילו רצו משה, נוים ש"ד שנתנו ארבע מטכס גם הלבנים המבשש 1913

ברוח הנואציה, ולקבוע אם אכן זה חל על היהודים ולא - ליתן את הדין. ולא נתיי על אפשרות של התפתחות חורה שצרך אל אפשרות חוקי אשיות, של הוראת שבעל-פה, של חיאים חוקי אשיות, של המונות שעה לעשות חירום, כגון בימי עלייה המונית וקיומן גלויות, כפי שבדוק מצביעים בחקוקה על אפשרות של עליית מיליונים מרוסיה שברו כמאני חירום ממש, גם לא ניכנס כולל לויחות אם יש מקום היות להקפיד על הגבלת הנוים לשאת גרושיות. יתכן שאילמלא הגבלה זו הינו מסירות היום מקפך רב ובזיון רב עוד יותר. שכל מה ובין מה, לא עניין של מסמכים לכך כיוון שם קיומו מעט ויוויו. הלכה כן, כאמור, לא יתני להקביל את היותה לכפיס אלה, כי המדובר כאן לא בצעם הביעתי כי אם בכוחו כנינו שכינה שופט עליון בישראל את חוקת העם הרווי, של שלושתי אלה שנה, חוקת הקודשה הרווי, חוקה שהודות לה אנו קיימים ציוני כעם.

אין להתיר התבטאות שמפרת שכונות, אף להתיר אותה מצד הארמיה, מכיוון שהיא שקר מוסדה, ולא מתמלכ אחר מה שאמר.

אין להתיר אותה מטעמי חוק, כאשר היא מנוצת בלי ספק לטובתם של מיליוני יהודים בעולם אשר יהודות קדושה להם ואשר המושגים בעולמם ונאציות משפוחם לבנם וגם לבני כל העם היהודי, הוא הרבה יותר מרובת מאשר אילאל קיימים פורמאליים אצל כמה וכמה זוגות מעורבים.

אין להתיר אותה מטעמי חוק, כאשר העם היהודי במדינות ציוני עומד בחזית קשה של כבנת הערובות המפנייה, ובאשר עלילת שקר זו על היהדות נבלת ממש כמציאה משפחה שכלל הגזרות העוינות וכמציאה מהארץ שביבלי הקומיניזם העוין: הנה אלה שני חתירות, ועי המלך (כמאנה שן מלך במשפט עלילת דם) שופט עליון בישראל.

ואין להתיר את מהבחינה הדינית כי, כשאנו עומדים למען ארון הפרדה בין ישראל ויהדותה הפרדה שרירותית, וזאת שאין להתיר מבחינה חינוכית שאיש דאן המעלה הרשמית, ששפט עליון, ולישט ממו "בגלה" והעמיקת לחשוב, ההסתמכות חיים הן, ואלה גזרות שוים-שט מאמר מותר להכריז מטכס של גזרין.